

CEDRUS DEODARA (D. DON) G. DON

FAMÍLIA: pinaceae

ORIGEN: nord-oest de l'Himàlaia i l'Afganistan

Nom comú en català: cedre de l'Himàlaia

Nom comú en castellà: cedro del Himalaya

Etimologia:

Cedrus: ve del nom llatí dels ginebrons, del grec kedros, ginebró.

deodara: deriva del nom sànscrit devadora, arbre dels Déus, per la relació de l'arbre amb els objectes sagrats.

Port: arbre de gran presència amb port piramidal, que pot arribar als 60 m d'alçada i entre 8 i 20 d'amplada, amb la punta del tronc i les ramificacions pèndules.

Fulls: acícules llargues de 50 mm o més, rígides, primes, agrupades en fascicles de 20 a 50 agulles de color verd fosc.

Flors: les masculines són aments de 3 cm de color gris pàl·lid. Les femenines estan agrupats en cons de 0,5 cm de color verd. Del setembre al novembre.

Fruit: con erecte, ovoide de 7 a 12 cm de longitud, amb l'àpex arrodonit format per escames molt juntes que s'obren en madurar. El color va del verd al marró vermellós. Surt al principi de la tardor i dura dos anys.

Escorça: gris fosc, llisa i escamosa.

Curiositats: la fusta és molt resistent i de bona qualitat i s'utilitza en la construcció i en fusteria. La fusta té olor aromàtica i se n'extreuen essències per perfumeria.

Situació: a les places de la Pau o de l'Onze de Setembre.